

1°. Dat de vroedvrouw niet om den huisdokter of om een dokter zond in plaats van om een recept (met een atonische baarmoederbloeding valt toch niet te spotten).

2°. Dat de dokter ondanks het verzoek om een recept niet met den „kraamheer” meeding. (Verre afstanden zijn toch in Amsterdam geen verontschuldiging, waar rijtuigen en ook auto's 's nachts wel zijn te krijgen, en waar men goede straten met flinke verlichting heeft, zoodat ook fietsen geen bezwaar kan zijn).

3°. Dat collega OTTO, zelf geneeskundige, waar levensgevaar kon zijn, geen extractum secalis cornuti (volgens formularium bijv.) meegaf om daarna het infuus te zenden. Mij dunkt, dit zal in ernstige gevallen, waar de apotheker tevens arts is, door niemand kwalijk genomen worden. Wilde collega OTTO later den geneesheer, die te kort schoot in de juiste „ars praescribendi”, zijn handelen ophelderen, dan zou dit zeker zeer loffelijk zijn en zijn optreden zou door den collega goed gevonden worden.

Nederhorst den Berg, 26 Dec. 1911.

Dr. S. WARTENA.

Naar aanleiding van het derde bezwaar van dr. WARTENA kunnen wij voor den heer OTTO antwoorden, dat deze, toen hij zijn stukje bij ons inzond, nog geen arts-examen had afgelegd en dus het recht miste zelfstandig geneesmiddelen voor te schrijven, en dat wel afwijkend van het voorschrift van den behandelenden arts en zonder de zieke te hebben gezien.

De beide eerste vragen onderschrijven wij gaarne.

Redactie.

REUZENKINDEREN.

Indien de „reuzenkinderen” werkelijk zoo zeldzaam zijn, als uit de casuistische mededeeling van collega PETERS in n°. 27, II, 1911 van dit *Tijdschrift* zou blijken, mag ik het volgende geval van dien aard niet verzwijgen.

In 1901 werd als zevende zoon geboren een kind van 6.5 K.G. De geboorte van het hoofd geschiedde spontaan, doch de ontwikkeling der schouders kostte groote moeite. De „kleine” was 54 cM. lang.

Schellingwoude, 30 December 1911.

P. BAARSLAG.

BRIEFWISSELING.

GELDIGHEID VAN ARTS-DIPLOMA'S IN TRANSVAAL.

Een onzer lezers in Transvaal deelt ons het volgende mede, dat voor Nederlandsche artsen, die zich wellicht in Transvaal zouden willen vestigen van belang is.

Deze Transvaalsche collega las eenigen tijd geleden in het tijdschrift *Hollandsch Zuid-Afrika* de mededeeling, dat voortaan aan Nederlandsche artsen enkel op vertoon van het Nederlandsche diploma vergund zou worden in Transvaal te praktiseeren. Het zou derhalve voor collega's, die zich in Transvaal wenschen te vestigen, niet meer noodig zijn een tijd lang naar Engeland te gaan om daar een Engelsche diploma te verkrijgen. Ook in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* schijnt een dergelijk bericht gestaan te hebben.